

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Íme a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment...” (Máté evangéliuma 2.9)

Kedves Olvasóm!

Tudod-e, hogy mit jelent a református templomok tetején a csillag? Jelent-e Neked valamit személyesen? No, nem kérdezősködöm tovább, inkább mesélek! Nem is olyan régen meglátogattam egy idős férfit, aki elkezdett mesélni az életéről, s annak is egy meghatározó élményéről.

A második világháborúban valahol a Dunántúlon, Veszprém közelében volt egy szál magában. Teljesen reménytelennek látta a helyzetét, ezért arra gondolt, hogy végez magával. Aztán eszébe jutott, amit otthon tanult, hogy ilyet nem szabad tenni. Így hát útnak indult előre, amerre látott. Az erdő közepén talált egy üres házikót. Nem volt benne senki. Bement, és ott bent elaludt. Amikor felébredt, a nyitott ajtóban mit látott? Egy őzike kukucskált be, egyenesen rá. Ennek nagyon megörült, mert arra gondolt: ha ez az állat itt van, akkor minden bizonytalansággal az ellenséges csapatok messzebb vannak ettől a helytől. Nagy nehezen felállt, és elindult ki a házból. Az őzike nem szaladt el, hanem ott maradt mellette, pontosabban előtte. Az ment elől, ő meg utána. Hogy merre tartottak, talán csak az őzike tudta, de az bizony tudta, mert ez a félnék állat éppen Pannónhalmára vezette a fáradt, testében-lelkében meggyötört katonát. Ott aztán gondjukba vették a helyiek.

Annyira képtelenül hangzott ez a történet a füleimnek, hogy ha valahol olvasom, talán azt is gondolom: valakinek nagyon szárnyal a fantáziája. De tudom, hogy ez az idős testvérem az igazat mondta könnyes szemmel, meghatódott lélekkel. S ez a történet nemcsak az őzike-ről szólt, hanem még inkább az Úr Istentől, aki előbb az otthon tanultakat juttatta az eszébe, hogy ne vessen véget az életének, aztán egy félnék állatot küldött, hogy biztonságba vezesse. Az őzike akkor és ott Isten szeretetének a jelévé vált.

Talán Veled is történt valami hasonló, ami ráébresztett arra, hogy kell, hogy létezzen Valaki! Valaki, aki vigyázza, őrzi az életedet. Valaki, aki nagyon szeret. S, ha így volt, akkor a Te csodád is jellé változott, ami Istentől beszélt. A betlehemi csillag is egy jel volt! Sőt, nem egy jel, hanem „a jel”, ami arról tanúskodott, hogy hol kell keresni azt a jóságos Urat, akitől annyi mindent kaptunk. Hol találkozhatunk a Megváltóval? „Íme a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a Gyermek volt.” Máté 2.9 Ez is egy hihetetlen történet, DE IGAZI!

Ma is a csillag éppen a fölött a hely fölött van, ahol Te és én - és mindannyian azzal a Jézus Krisztussal találkozhatunk, akin keresztül megnyílik a menny, és aki által a távoli Isten közel jön és személyessé válik! Tudd meg: minden jel az életedben azért volt és azért lesz, hogy ezen keresztül Isten meghívjon az Ő közelségébe. Hívjon a templomba és hívjon Jézus Krisztushoz.

Kedves Olvasóm! Én is hívlak most! Gyere közénk! Ünnepejünk együtt a karácsonyt, Isten Fiának, a mi Megváltónknak születését! Remélem, az ünnepek alatt találkozunk, és így személyesen is áldott karácsonyt tudok kívánni.

Faragó Csaba, lelkipásztor.

Samu Margit

Karácsony vására

Nézz fel a csillagos égre és mindig látsz egy fényesebb csillagot, mely ragyogóbban ragyog, mint a többi, s gondold tisztán szívvel a három királyra, akik hittek az Üdvözítő születésében. Vezette őket a csillag, szívük melege és a szeretet öröme, mert Megváltó született Nyugaton.

Higgyél az ő hitükkel, amit nekik adott az Isten, hogy egyetlen fiát lássák, érezzék, imádják és hirdessék, hogy él a Teremtő, ki szereti az embereket.

Amíg gyermeki szeretettel tudod szeretni egyetlen Megváltódat, addig az életed boldog és gazdag. Ne hagyd elveszni szívedben élő Istenedet, ne törölje ki senki. Énekelj, mert ő mindennél nagyobb hatalom.

Így várjad minden évben Isten egyszülött gyermekét, az értünk megszületett Jézust.

Áldott, békés karácsonyt, boldog új évet kívánunk!

Angyalok vágyakoztak betekinteni

Hiába keresem az énekeskönyvben azt a kedves, régi adventi dicséretet, melynek egyik versszaka így végződik: „Oh angyalok legörbedve nézzetek e titokba”. Nagyon szerettem ezt az éneket, bár nem értettem, de tudtam, hogy valami csodálatos dolog lehet az. Valami mély titok, olyan, mint a kút nagy mélysége, amelybe legörbedve hajoltunk bele és a mélyben homályosan tükrözni látjuk arcunkat. Ez volt az első ráérzés, az első megsejtés és közeledés Krisztushoz, az első rabulesés, amint kisgyermekként adventkor, karácsonykor elindultam felé. Ami után az angyalok is tudakozódnak, sőt minden mennyei dicsőségükről megfedekezve, talán minden szolgálatukat és tisztüket feledve legörbedve néznek az előttük is érthetetlen, megfejthetetlen, szemek előtt is eltakart s elrejtett titokba: a betlehemi jászolbólcsőbe, az Isten testté lételébe, az Isten Fiának emberi formába öltözésébe, a golgotai keresztre s a rajta megfeszített Istenfiára. Akkor csak a legörbedő angyalokon álmélkodtam el, de még nem a titokba néztek szemeim. Oh, milyen szegény lenne az emberi élet, ha az a karácsonyi titok nem lépett volna a világba. Csak később fordult szemem a titkokat néző és megfejtésért magukról elfelejtkező angyalokról magára a titokra.

Titok nézésétől, titok megfejtésétől kinek szívét nem fogta el még a szent izgalom? De kinek a titka ez a jászolbólcső a betlehemi istállóban, és miért csak az az egy gyermek? Hát nem titok minden újszülött kisgyermek? Csak annak az egynek a bölcsője körül sűrű a titok fátyola. Az Isten titka ez, amelyet még az angyalok előtt is elrejtett, de nem hagyott örökre eltakarva. Egy megfejthetetlen titokkal nem megy előbbre a világ történelme. Valakinek meg kell azt fejtenie. Sem az anya, aki szülte, sem az apa, aki nevelte, sem az angyalok, akik érkezését jelentették, sem a pásztorok, akik neki tisztességet tettek, sem a három királyok, akik elhozták ajándékaikat. Csak ő maga, mikor felnövekedett, fedte fel a titkot, hogy aki őt látta, látta az Istent. Istent, testben! Ez a titok itt van és most is csak azoknak nyílik meg, akiknek Jézus megmutatja magát, hogy ő a Krisztus. Akiknek nem mutatja meg magát, azok nem hisznek benne, hogy ő az emberi nem Megváltója, a jövő világnak Ura és ítélő bírója. Ezt a titkot csak a Szentlélek teszi egyszerre megnyílt titokká. Mert aki számára megvilágosodott e titok, akkor lesz csak mélyebb, meg imáandóbbá Istennek az elveszett világ megmentésére kigondolt és véghezvitt terve.

Ha csak születés volna és nem volna halál, ha csak ifjúság volna és nem öregség is, ha csak tisztaság volna és nem volna elaljasodás, ha csak igazság volna és nem gázság is, csak ártatlanság volna és nem vér is a kezeinken, ha csak szeretet volna és nem volna bosszúállás, Krisztusnak nem volna dolga a földön. Amiért jött, éppen az, hogy ebből a rettentő életből szabadítson. Azért nem csak gazdasági kérdés, több termelés, javak igazságos elosztása és a technika vívmányai az élet. Egy gazdaságilag mindenki számára megoldott világban sem érzi magát boldognak az ember. A mennyet elveszített embert nem lehet kárpótolni a földdel. Csak az állatnak elég a föld, az ember a természet minden felfedezett és birtokba vett titkainak birtokában is boldogtalan marad Isten nélkül.

E világ közömbös lehet a titkok iránt, de minél inkább elveszíti érdeklődését a karácsony iránt, annál inkább megtelik a lelke valami mélységes szomorúsággal, valami nevezhetetlen sóvárgással valami után, amit nem adott meg az embernek más, csak aki a földre alászállott érte. Krisztus nélkül elfelejti az ember a szeretetet. Pedig a szívünk arra vágyik, hogy Isten szeresse őt és viszontszerethesse Istent. Ez a titok, hogy úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érette. Minél jobban megoldódik ez a titok, annál inkább érthető lesz, hogy miért legörbedve néztek e titokba az angyalok.

Szereted-e te testvér, az Úr Jézust?

Akkor te is vágyakozni fogsz beletekinteni a titokba, mint az angyalok.

A Magyar Presbíter c. folyóirat 1946. december havi számában megjelent írást Szabó Imre, akkori budapesti esperes cikke nyomán közreadja: Váczi Gábor.

Dsida Jenő:

Közeleg az emberfia

Tudom, hogy közeleg már a jó ember fia, aki nem tőlem és nem tőled kap életet. Néhány pásztorok, akik sohasem öltek nyulat, nem hordoznak emberölő szerszámot, megjelenik az angyal és megjelenik a csillag és tele lesz dallal a decemberi hegyoldal. Csak ránézünk a kisdedre és tudni fogjuk, hogy Ő az.

Eljönnek az acéltrösztök fejedelmei, a petroleumbányák frakkos császárai s könnyel a szemükben letérdelnek elé. Mert Ő lesz, akinek legtisztább kék a szeme, legerősebb léssen a karja és szelid arcáról ragyog az örök építők acélos vidámsága.

Ő megmutatja minden vándornak az utat, minden töprengőnek az igazságot, minden haldoklóknak az életet. Ő megmagyarázza nekünk a gépek dalának igazi értelmét, megmagyarázza és megáldja a fáradt költőt legsajgóbb szavait és mosolyogni fog és kék fehér galamb fog ülni a vállán kétfelől.

Ő nem ad országot nekünk, hanem otthont, nem ad fegyvert, hanem kenyeret.

Ma még sirunk,
mert a mosolygás nem én vagyok.

Ma még sötét
van, mert nem jöttem világosságnak,
hanem hogy bizonyosságot tegyek a világosságról.

Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt.

Eljön Ő, minden bizonnal eljön.

1929

Nagy szeretettel köszöntjük gyülekezetünk nevében lelkészünket, Faragó Csaba nagytiszteletű urat 40. születésnapja alkalmából, lelkészi szolgálatának 12. évében. Megragadjuk az alkalmat, hogy köszönetünket fejezzük ki a gyülekezet lelki épüléséért végzett munkájáért, a személyes odafordulásért, a szeretettel megfogalmazott igényes prédikációkért és a templomépítés ügyének felvállalásáért.

Kedves Csaba! Isten áldása és szeretete kísérje életed!

Képes beszámoló a templomépítésről
2013. novemberében

1. Jöjjetek Krisztust dicsérni, bizó szívvel hozzá térni,
Énekekkel zengve kérni, Krisztus népe, jöjjetek!
2. Küldte Őt az Úr kegyelme öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje boldogságos ég felé.
3. Áldott óra, boldog óra, mely hitünknek meghozója!
Ajkunk zengő hálaszóra nyílik, édes Jézusunk.
4. Jászol-ölben drága gyermek, ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek édes hangú angyalok!

Jöjjetek Krisztust dicsérni
(Paul Gerhardt, 1607-1676)

"...I feel that it is important that Christians from all around the world help each other, learn from each other and encourage each other..."*

Interjú Mark Van Bebber amerikai misszionáriussal

Ebben az évben többször is tartottunk, és tartunk angol nyelvű igehirdetést gyülekezetünkben. Rendszeres igehirdetőnk Mark Van Bebber amerikai misszionárius. A továbbiakban a vele készült interjút olvashatják.

Mikor érkezettél Magyarországra?

Tizenhat éve élünk Magyarországon a családommal. Amikor megérkeztünk, fiunk, Christian négy éves volt, lányunk, Allie pedig két és fél éves. A legkisebb lányunk, Anna, már Budapesten született.

Eredetileg milyen céllal érkezettél hozzánk?

A KIA-val (Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány) együttműködve szolgálunk. A szervezet egyházvezetők és lelkipásztorok képzésében segít. Szeretnénk bátorítással, tanítással, tanácsadással segíteni a magyar egyházat egy olyan perspektívából, amely kívülről látja az itteni kultúrát, ezzel is segítve, hogy együtt tovább haladjunk a bibliai világnézet elérése felé.

Miért tartod fontosnak a munkát, amit köztünk végzel itt Magyarországon?

Az a vágyam, hogy segítség és bátorítás legyek a magyar keresztyének számára. Úgy érzem, nagyon fontos, hogy a keresztyének az egész világon segítsék, bátorítsák és tanítsák egymást. Isten terve szerint az Ő egyháza sok részből áll, és mindegyik más és más képességet kapott a Szentlélektől azért, hogy a többieket segítse. Más szavakkal, Krisztus nem arra szánt bennünket, hogy egyedül éljünk. Szükségünk van egymásra. Remélem, hogy Isten az én személyiségetem és tehetségemet is felhasználja az Ő népének megsegítésére Magyarországon.

Milyen támogatásban részesültök a hétköznapi életben anyagi háttértek biztosítását illetően?

Amerikai magánszemélyek támogatnak minket az itteni szolgálatban.

Látsz-e különbséget a magyarországi és az otthoni problémák, nehézségek között?

Az egyházak az egész világon ugyanazzal a problémával küzdenek: "Hogyan tudunk szilárdan megállni a hitünkben, miközben egy gyorsan változó világban élünk?" Az egyház funkciójával kapcsolatban (amit teszünk, és amiben hiszünk) soha nem lehet kompromisszumot kötni. Azonban az egyháznak a formát tekintve – hogyan és mit cselekszünk – mégis rugalmasnak kell lennie. Habár a kulturális és történelmi háttér különbözik Amerikában és Magyarországon, de az egyházaknak itt is, ott is folyamatosan újra kell gondolniuk a formákat és a módszereket, amelyeket használnak.

* - A fenti idézet magyar fordítása:

„Úgy érzem, nagyon fontos, hogy a keresztyének az egész világon segítsék egymást, bátorítsák és tanítsák egymást...”

Hogyan kerültél kapcsolatba keresztyén hitünkkel és a missziós munkával?

Olyan családban nőttem fel, ahol megtanulhattam Isten igéjének igazságát. Nyolc éves koromban kerültem kapcsolatba Krisztussal. A gyülekezet, ahova jártunk, a világ több pontjára küldött misszionáriusokat. Hallgatva, amint a tapasztalataikról beszéltek, rájöttem, mennyire fontos, hogy Isten királyságát az egész világra kiterjesszük.

Van-e olyan ige, amely irányadó és meghatározó életedben?

Azon igék egyike, amelyek a legtöbbet jelentik nekem, az Úr ígérete a Zsidókhöz írt levél 13. rész 5,6 verseiben: *"...Nem hagylak el, sem el nem távozik tőled.; Úgy hogy bizvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat én nékem?"*

Mi az amit még fontosnak tartanál elmondani ?

Szeretünk itt lenni Magyarországon. Immár 16 éve élünk itt, és szolgáljuk az Urat. Folyamatosan tanulunk magyar barátainktól, és reméljük, hogy mi is segíthetjük az ő hitük növekedését. Nem mindig könnyű egy idegen kultúrában élni, beszélni egy idegen (és nehéz) nyelvet, átélni szokatlan helyzeteket, de az életünk Magyarországon megtanított arra, hogy amire szükségünk van, az a hit, a bízalom az Úrban, és hogy mindig az ő erejére támaszkodjunk.

Az interjút készítette és fordította Nagy Gábor

Építő Kövek Alapítvány rendezvénye a Laffert Kúriában

Az Építő Kövek Alapítvány 2013. november 23-án jótékonyági zongorakoncertet és festménykiállítást szervezett az új református templom építésének támogatása érdekében, a Laffert Kúriában. A rendezvény telt házzal zajlott. Megközelítően 90 fő látogatott el a helyszínre, idősök, fiatalok és családok egyaránt.

Szeretnénk megköszönni gyülekezetünk aszszonytestvéreinek a szeretetvendégséghez süttött finomabbnál-finomabb süteményeket.

Az új templomunk építésére téglajegyek értéke-

sítéséből 238 e Ft adományt gyűjtöttünk.

Reméljük, hogy Várnagy Andrea és Farkas Zsolt által előadott Teremtés csodái című zongorakoncert és Garamszeginé Gál Györgyi testvérünk festményeinek kiállítása sok kellemes és szép percet nyújtott a megjelenteknek!

Köszönjük Mindannyiuknak!

Virág Anikó

Számomra mérföldkő volt a szombati alkalom, mert végre szolgálattal is támogatni tudtam az új templom építésének szent ügyét. Fontos volt az is, hogy örömmel, evangélium hangzott a Laffert Kúriában. Isten szavának teremtő, életet megújító ereje van!

Jó volt látnom a meghatottságot Garamszeginé Gál Györgyi festőművész testvérünkön és azt, hogy az országosan ismert zongoraművész házaspár - Várnagy Andrea és Farkas Zsolt, akik egyébként februárban a Házasság Hete rendezvénysorozat „arcai” is voltak - ugyanúgy problémákkal küszködő (örvendező és nehézségeket hordozó) emberek.

A rendezvény kulturális szempontból is kiemelkedően magas színvonalat képviselt. Annak ténye, hogy a kúria díszterme megtelt résztvevőkkel azért is figyelemre méltó, mert rendezvényünkkel egy időben a városban több rendezvény is zajlott. Egyedül Istené a dicsőség azért is, hogy a bevételnél is fontosabb erkölcsi „haszon” sem maradt el. Imádkozzunk és dolgozzunk együtt a tavaszi „folytatásért”!

Váczai Gábor

Úton Kisar felé Emlékezés Fodor Gábor testvérünkre

Kegyelettel telt szívvel indult útnak november 17-én reggel 8 órakor presbitériumunk küldöttsége (Faddi István, Faragó Csaba, Nagy Gábor, Szadainé Somogyi Erika, Szadai András), hogy megálljunk presbiter testvérünk, néhai Fodor Gábor sírjánál. Fodor Gábor a szatmári Kisarban született 1948. március 24-én, s bár az élet Dunaharasztihoz hozta, mégis poraiban a szülőföldjébe tért vissza.

Utunk hosszúnak ígérkezett, s a vasárnapot mindenképpen meg akartuk szentelni, ezért úgy terveztük, hogy Kisgyőrben veszünk részt az istentiszteleten. Nem gondoltunk mi semmi egyébre, csak a templom imádságos csendjére s az igehirdetésre, de a kisgyőri református testvéreink vendégszeretete ebből az egyszerű látogatásból ünnepi fogadtatást formált. Az istentiszteleten Domahidi Ernő nagytiszteletű úr külön köszöntött bennünket, s lehetőséget adott, hogy a gyülekezeti életünkről beszámoljunk, majd a közös lelki táplálkozás után a helyi gyülekezet presbitériuma a terített asztalhoz invitált bennünket. Nagyon jólesett a figyelmesség. Már éppen búcsúzkodtunk, amikor a gyülekezet gond-

noka végképp zavarba hozott bennünket. Tudván, hogy templomot építünk, a gyülekezet úgy döntött, hogy maga is támogatni kíván bennünket. Így hát a gondnok úr kezében tartva ezt az adományt - kívánt áldást a templomépítésünkre. Ezúton is a mi Urunk áldását kívánjuk kisgyőri református testvéreink életére mindazért a vendégszeretetéért, amiben részesítettek bennünket.

A kisari temetőbe délután fél négy fele érkeztünk meg. Miután Fodor Gábor testvérünk sírjánál gyülekezetünk koszorúját elhelyeztük, felolvastuk a 42. zsoltárt, majd annak sorai kapcsán egy rövid megemlékezést tartottunk, imádkoztunk, énekeltünk, s megvallottuk keresztyéni hitünket az Apostoli Hitvallás szavaival. Jó lett volna még a helyi református templomot felkeresnünk s a környékkel barátkoznunk, de sajnos az időnk ezt már nem tette lehetővé.

Hálásak vagyunk az Úr Istennek Fodor Gábor testvérünk életéért, s azért, hogy ezt az utat oda és vissza szerencsésen megtehetjük.

Faragó Csaba lelkipásztor

Hívők legyünk, de ne hiszékenyek!

Nem is olyan régen egy idős asszony sírva mesélte, hogy egy nő becsöngetett hozzá azzal a mondókával, hogy a házi orvos küldte és hozott neki ágytakarót, vagy ágymatracot. Ezt most féláron megveheti, mert csak ennyi vagy annyi forint. A testvérünk elhitte, amit mondtak neki és bizony rajtaveszített! Mert nem volt ez egyéb, mint kész átverés. Természetesen nem a házi orvos küldte a becsöngető hölgyet és nem volt semmilyen gyógyászati értéke a felkínált portékának.

Egy másik esetben ismét egy idős testvérünkhöz becsöngettek elektromos óra adategyeztetés miatt, mondván az ELMŰ visszatérítést akar végezni, de ehhez néhány adatra szükség lenne még, ami a számlán van rajta. A rádióban akkoriban valóban beszéltek arról, hogy csökkeni fognak az elektromos árak, hihető volt hát, amit az idegen férfi mondott. Be is jutott egészen a lakásig. Istennek legyen hála, hogy valami csoda folytán elszégyellte magát, s végül úgy ment el, hogy nem történt semmi baj. Természetesen kiderült, hogy nem az ELMŰ küldte, s nem adategyeztetés miatt jött.

Egy harmadik szituációban telefonon hívták a lelkési hivatalt. A telefonkönyvben szereplő adatellenőrzést akartak, majd utána a következő év előfizetés költségeit kérték. S ha nincs az ember észnél, akkor egy bizonytalan „igen” is elég a telefonba, hogy a gyanútlan ember telefonos szerződést kössön egy általa teljesen ismeretlen céggel, aki aztán hirtelen elérhetlenné válik a szerződés lemondásához, de természetesen küldi a számláit. Nem fizetés esetén pedig jogi perrel és behajtókkal fenyegetőzik.

Sok szélhámos próbál abból jól élni, hogy visszaél mások jóhiszeműségével vagy tudatlanságával. Ezért szeretettel kérem, különösen is az idősebbeket: idegeneket ne engedjenek be a kerítésen belül! (Még ha a református egyház nevében is jönne valaki, mert gyűjt templomépítésre, akkor is előbb hívják fel a lelkési hivatalt, kérdezzék meg: tényleg van –e gyűjtés stb.) Egyébként pedig, ha valaki valamit akar, jöjjön akkor, amikor többen is vannak otthon! Telefonon is kétszer gondolják meg, mit mondanak és mit nem, a mindenféle ajánlatokkal bombázó cégeknek. Hívó emberek vagyunk – és legyünk is – de ne legyünk hiszékenyek. Sajnos olyan világban élünk, ahol a hiszékenységért, naivságért alaposan meg kell fizetni!

Faragó Csaba lelkipásztor

Bizalom

Minden dolgom Rád bízom, minden irányítást Neked adok, Uram – mondom, és közben szorongva figyelem mindennapjaim eseményit. Aggodalmaskodom azon, hogy vajon hogyan is alakítod a jövőt, hogy figyelsz-e minden részletre, számításba veszed-e azt, hogy én mit is szeretnék, vagy teljesen kihagysz a döntésekből. Nagy hitpróba ez, Uram, hiszen megmérettetik az irántad való bizalmam, s félek, hogy jaj, csak könnyűnek ne találtsanak. Szeretnék Ábrahámként egyetlen szavadra elindulni, és ígéretedbe kapaszkodva mindig csak a következő lépésre tekinteni. Elhinni, hogy Te mindig a javamat akarod, hogy a Te mindentudásodban ott van elkészítve a jövő is. A legjobb jövő. Ámen

Hajdúné Tóth Livia lelkész

DECEMBER VÉGI ISTENTISZTELEK RENDJE

13., péntek	18.30 – Angol nyelvű istentisztelet
15., vasárnap	8.00 – Istentisztelet 10.00 – Fialat házások adventi istentisztelete
22., vasárnap	8.00 – Istentisztelet 10.00 – Keresztelős családok adventi istentisztelete 17.00 – Gyermek karácsonyi ünnepe
24., kedd	16.00 – Szentesti áhítat
25., szerda	8.00 és 10.00 – Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26., csütörtök	10.00 – Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
31., kedd	17.00 – Óévi istentisztelet
január 1.	10.00 – Újévi istentisztelet

Bizonyságtétel

Teljesen megragadott a Reformátusok Lapjában olvasott imádság Hajdúné Tóth Livia nagytiszteletű asszonytól. A hitem - hitetlenségem, kétségeim tükrét tartja elém. Sok kitérő volt az életemben, végül gyógyíthatatlan beteg lettem az orvosok szerint. Szaladtam fűhöz-fához, mindenhol gyógyírt, gyógyulást akartam vásárolni, de mindig kiderült, hogy az ott nem található. Azután egy őszi evangelizációs hét egyik napján megtértem, befogadtam szívembe Jézus Krisztust. Azóta bizonny megváltozott az életem... Egy idő után észrevettem: békesség költözött a lelkembe, az ítélkezést is elfelejtettem, s ha néha belekezdnek, elszégyellem magam, és már nem is folytatom. A füllenés, vagy valamit elcsenni...- nem visz rá a lélek, de annál jobban esik segíteni, kedvesnek lenni, vigasztalni, mosolyogni. A bölcs hallgatást még tanulnom kell. Hálás vagyok Jézus Krisztusnak, hogy meghívott és befogadott az ő királyi szent családjába. Már nem vagyok kiszolgáltatott, az Úr Szentlelke mindig

velem van. A gyógyulás így vagy úgy megadatik nekünk (nekem), hiszen a mi Urunk elkészítette nekünk a legjobb jövőt. Naponta teszem a dolgomat, a Szentlelkeket erőt ad hozzá, és ez nagy öröm Hálás vagyok érte.

Kubátné Orsolya

Megkereszteltek 2013-ban

Erdei Petra
Tar Viola
Horváth Emese
Kerekes Gabriella
Kirják Enikő
Tarcsi István László
Hesz-Nagy Zsófia
Kemény Anna Róza
Makkay Márk
Cseri Johanna
Bnde Blanka
Kertész Nóra
Ács József
Faragó Márton
Fajta Sándor
Sarnyai Marcell Péter

Konfirmáltak

Felnőttek
Dobos Márton
Drscsákné Kerekes Gabriella
Kirják Enikő
Szabó Lajos Krisztián
Sztanó Adrienn
Tarcsi István László
Vellai Erik

Vellai-Peglau Veronika

Serdülők

Incze Tünde
Kaizer Antal
Kemény Noémi
Kovács Tünde
Lókucza Viktor
Szentgyörgyi Anita

Házasságot kötöttek

Hamza Péter és Strasser Melinda
Tóth Csaba és Surányi Nikoletta
Szabó Lajos és Kirják Enikő
Becskei Zoltán és Fazekas Péka
Vajda András és Kondor Csilla
Katona András és Tisza Tímea
Tacsi István László és
Sztanó Adrienn
Molnár Attila és Szadai Zsófia

Elhunytak

Pallagi József
Pálosi Gyözőné
Merényiné Sebestyén Katalin
Tabajdi Etelka
Patai Sándor
Simon Gáborné
Sebesta Györgyné

Sörös Sándorné
Bene Imréné
Bakos Sándor
Medgyesi Sándor Jenőné
Tasnádi Ernő
Mester Istvánné
Fehér Jánosné
Egri Pálné
Szibrik Péter József
Farkas-Molnár Gabriella
Pápai Sándorné
Tóth Imre
László Jánosné
Langó Józsefné
Koppány Gyula
Lukács András
Szőke Sándorné
Tóth Péter
Gudman Ferencné
Tóth Tihamér
Kovács Árpád
Mike Mihály
Kovács József

(A felsorolások a november 27-i állapotot tükrözik.)

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 30 / 477-5319)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu
e-mail: ujsag@dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész
Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerkesztőtársak: Szadainé Somogyi Erika, Váczi Gábor
Tördelés, grafika: Csáky István